

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.600/2019/3.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás
előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: ... Kft.

A felperes képviselője: Dr. ... ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. ... ügyvéd

A per tárgya: fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási
határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 5.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. február 19-én kelt
24.K.34.106/2018/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
24.K.34.106/2018/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a
keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az
alperesnek 60.000.- (hatvanezer) forint együttes elsőfokú és
felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra
30.000.- (harmincezer) forint kereseti és 70.000.- (hetvenezer)
forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőfokú fogyasztóvédelmi hatóság 2017. május 10-én helyszíni hatósági ellenőrzést végzett a felperes által a Budapest, ... szám alatt üzemeltetett kereskedelmi egységben, amelyről ellenőrzési jegyzőkönyv került felvételre. E szerint három különböző típusú női szandálon a gyártó neve és székhelye nem került feltüntetésre.
- [2] Az elsőfokú hatóság az ellenőrzés alapján hozta meg határozatát, amelyben a felperes által forgalmazott alábbi termékek további forgalmazását a gyártó nevének és székhelyének feltüntetéséhez köthette: ... márkajelzésű P72 azonosító jelölésű női szandál; ... márkajelzésű, 7710 azonosító jelölésű női szandál és a ... márkajelzésű, 1153 azonosító jelölésű női szandál. A hatóság elrendelte, hogy a felperes a fenti kötelezettségének a határozat jogerőre emelkedésének napjától köteles eleget tenni. A hatóság döntését elsődlegesen a termékek piacfelügyeletéről szóló 2012. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Pftv.) 2. § 6. pontjára, 3. § (1), 8. § (3), 13. § (1), (2) bekezdéseire, 17. § (2) bekezdés g) pontjára, továbbá a 765/2008/EK Rendelet (a továbbiakban: EK Rendelet) 2. cikk 6. pontjára alapította. Kifejtette, hogy az ellenőrzés során feltárt hiányosság olyan súlyú jogsértést valósított meg, amely indokoltá tette a rendelkező rész szerinti szankció alkalmazását.
- [3] A határozattal szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kifejtette, hogy a perbeli termékek vonatkozásában az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 2. cikk e) pontja szerint gyártónak minősül, így vele szemben szankció nem alkalmazható. Hivatkozott érvelése alátámasztására a Kúria Kfv.II.37.020/2016/7. számú ítéletében (a továbbiakban: Kúriai Ítélet) foglaltakra.
- [4] Az alperes a 2017. november 24-én kelt PE/ÜZ16/913/2017. ügyiratszámú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Kiemelte, hogy az iratok közt nincs olyan dokumentum, amely alátámasztaná a felperes gyártói minőségét. A fényképfelvételek nem támasztják alá, hogy a termékeken bármilyen információ feltüntetésre került a gyártóval kapcsolatban. Jelen esetben irreleváns, hogy a felperes magát gyártónak vagy forgalmazónak minősíti-e, hiszen a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy sem a terméken, sem annak dobozán nem került feltüntetésre a Pftv. 8. § (3) bekezdésében megfogalmazott kritérium. A termékhez adott „Vásárlói tájékoztató” ellenőrzési dokumentumon a felperes a termék forgalmazójaként jelenik meg, a társaság a gyártói mivoltát igazoló dokumentumot nem csatolt.
- [5] Az alperes nem vitatta a Kúriai Ítéletben írtakat, azonban nézete szerint a Pftv. 8. § (3) bekezdésére és az EK Rendelet 2. cikk (6) bekezdésére figyelemmel a gyártó nevének, székhelyének feltüntetését meg kell követelni, mert ezen adatok terméken való feltüntetése, a termék mérete, kialakítása, vagy egyéb sajátossága miatt nem ütközik akadályba. A Kúriai Ítéletben a termék Közösségen kívül gyártott, jelen esetben azonban a felperes által nem

vitatottan a női szandálok származási helye Olaszország, ezért mivel nincs importőre a terméknek a gyártó feltüntetése a hatályos jogszabályokra alapítottan kötelező. Az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg a kifogásolt mulasztás jogellenességét és alkalmazott szankciót.

A kereseti kérelem

- [6] Az alperesi határozatot a felperes keresettel támadta, kérve annak bírósági felülvizsgálatát. Véleménye szerint a határozat ellentétben áll a Pftv. 8. § (3) és (4) bekezdésében foglaltakkal. Okfejtése szerint a Pftv. 2. § 11. pontja alapján alkalmazandó EK Rendelet 2. cikk 3. pontjára tekintettel a társaság gyártónak minősül, így nevének és székhelyének a termék kísérő dokumentációján való feltüntetésével eleget tesz a Pftv. 8. § (4) bekezdése szerinti kötelezettségnek.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően - új eljárásra kötelezés nélkül - hatályon kívül helyezte. Az indokolásban felhívta a Pftv. 2. § 11. pontját, 8. § (3), (4) bekezdéseit; az EK Rendelet 2. cikk 3. pontját, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdését és 339/B. §-át.
- [8] A bíróság az EK Rendelet 2. cikk 3. pontja alapján a felperessel egyezően arra következtetésre jutott, hogy az EK Rendelet hivatkozott cikke a gyártó fogalom meghatározása során az egyes tevékenységeket - köztük a forgalmazást - vagylagosan sorolja fel, ezért e tevékenységek közül bármelyiket megvalósító személy gyártónak tekintendő, így egy termék saját név alatt való forgalmazása is megalapozza a gyártói minőséget. Mivel a felperes - az alperes által sem vitatottan - a kifogásolt termékeket forgalmazta, ezért ebben a minőségében gyártónak is minősült, ekként saját nevének és székhelyének a termékeket kísérő dokumentumokon való feltüntetésével - a Pftv. 8. § (4) bekezdésében írtakon keresztül - eleget tett a Pftv. 8. § (3) bekezdése előírásainak.
- [9] Az alperes a felperes által a fellebbezésében és a keresetlevelében hivatkozott jogszabályi előírásokat jogsértő módon hagyta figyelmen kívül, ezért határozata a felperes által hivatkozott körben jogszabályba ütközik. Jogsértés hiányában a közigazgatási eljárás megindítása is szükségtelen volt.

A felülvizsgálati kérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a kereset

elutasítása, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása iránt. Érvelése szerint az ítélet különösen sérti a Pp. 206. §-át, a Pftv. 2. § (6), (11), 8. § (3), (4), 9. § (5), 11. § (3), 13. § (2) bekezdéseit, valamint az EK Rendelet 2. cikk 3. pontját és 12. cikk 6. pontját.

- [11] A gyártó fogalmának értelmezése körében az alperes hivatkozott a Kúriai Ítéletben foglalt azon érvelésre, hogy a tagállamoknak címzett Irányelv átültetése nem megfelelően történt meg, mert a Pftv. 2. § 11. pontja gyártó alatt nem ugyanazt a személyi kört érti, mint az Irányelv 2. cikk e) pontja, amelyről a Pftv. 39. § (1) bekezdése azt állítja, hogy a Pftv. annak megfelelő, harmonizált jogszabály. Az Irányelv tágabb gyártó fogalmat határoz meg, mint az EK Rendelet. A Kúria megállapította az Irányelv közvetlen hatályát, valamint az uniós jog és a nemzeti jog közötti kollíziót, ezért az Irányelvet tartotta alkalmazhatónak, így félre kellett tenni a nemzeti jogszabályt, a Pftv. 2. § 11. pontját és a Kúria döntését az uniós jogra alapította.
- [12] Az alperes szerint a fogyasztóvédelmi hatóság a Kúria Ítéletét beépítette a joggyakorlatába, a perben felhívta a felperest, hogy kitől szerzi be a perbeli termékeket. A felperes szerint a kérdéses termékek Olaszországból érkeztek, tehát a gyártó személye fontos és elengedhetetlen információnak minősül. A felperes a Pftv. 9. § (5) bekezdése szerint sem minősül gyártónak, ezt alátámasztja az is, hogy saját magát forgalmazónak tüntette fel a vásárlói tájékoztatóban. A felperes a Pftv. 13. § (2) és (3) bekezdésére alapítottan forgalmazóként köteles lett volna ellenőrizni azt, hogy a gyártó eleget tett-e a 8. § (3) bekezdésében foglalt előírásnak.
- [13] Az alperes kifejtette, a felperes a Pftv. 2. § 6. pontja, az EK Rendelet 2. cikk 6. pontja és az Irányelv 2. cikk f) pontja szerint forgalmazónak tekintendő, amelyet alátámaszt saját nyilatkozata is. A bíróság a fenti jogszabályhelyeket döntése során jogellenesen nem vizsgálta.
- [14] A közigazgatási és munkaügyi bíróság nem indokolta meg, hogy a Kúriai Ítéletet milyen szempontból vette figyelembe és ha nem értékelte, annak mi volt az indoka. Továbbá nincs az ítéletben indokolás arra, hogy miért nem bírt jelentőséggel az a tény, hogy a felperes a vásárlói tájékoztatóban magát forgalmazóként tüntette fel.
- [15] Az alperes hangsúlyozta a Pftv. 8. § (4) bekezdésében foglalt szabály nem volt alkalmazható, mert mind a termék kialakítása, mind annak doboza lehetővé tette az előírt gyártó adatok feltüntetését. Az irányadó rendelet szerint a tájékoztatást címke útján kell megvalósítani, márpedig a termékek talpán többféle címkét is elhelyezett a forgalmazó és a termék dobozán is bőven volt hely címkék elhelyezésére.
- [16] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [18] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [19] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytelen jogi következtetést vont le.
- [20] A felülvizsgálati bíróságnak elsődlegesen abban kellett döntenie, hogy a felperes az alperesi határozattal érintett női szandálok vonatkozásában gyártónak minősül, avagy nem.
- [21] A Pftv. 2. § 11. pontja szerint gyártó: a 756/2008/EK Rendelet 2. cikk 3. pontjában meghatározott fogalom. Az EK Rendelet 2. cikk 3. pontja szerint „gyártó”: az a természetes vagy jogi személy, aki a terméket gyártja, vagy aki saját nevében vagy védjegye alatt egy terméket terveztet, vagy gyártat, vagy forgalmaz.
- [22] A korábban írtaknak megfelelően az elsőfokú bíróság a Pftv. 2. § 11. pontjának és az EK Rendelet 2. cikk 3. pontjának alkalmazásával kifejtette, mivel a felperes a kifogásolt termékeket forgalmazta, ezért ebben a minőségében gyártónak is minősült.
- [23] A Kúria megítélése szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság döntése meghozatalakor figyelmen kívül hagyta a Pftv. 39. § (1) bekezdésében írt azon rendelkezést, hogy a törvény az Irányelv 1., 2., 3., 5., 8., 9., 11., 12., 13. és 18. cikkének való megfelelést szolgálja. Ebből következően a Pftv. 2. § 11. pontja szerinti gyártó fogalomnak összhangban kell lenni az Irányelv 2. cikk e) pontjában szereplő gyártó definícióval.
- [24] Az Irányelv 2. cikk e) pontja alapján gyártó:
- i) a terméknek a Közösség területén székhellyel rendelkező előállítója, vagy bármely más személy, aki magát - nevének, védjegyének vagy más megkülönböztető jegyének a terméken történő elhelyezésével - előállítóként jelöli meg, vagy a termék újracsomagolását végző személy;
 - ii) a termék Közösség területén székhellyel nem rendelkező előállítójának a képviselője, illetve a Közösség területén székhellyel rendelkező képviselő hiányában a termék importőre;
 - iii) az értékesítési láncban hivatásszerűen részt vevő más szereplő, amennyiben tevékenysége a termék biztonsági jellemzőit befolyásolhatja.
- [25] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa - egyetértve a másik tanács által hozott Kfv.II.37.020/2016/7. számú ítélettel - a Pftv. 2. § 11. pontja, az EK Rendelet 2. cikk 3. pontja és az Irányelv 2. cikk e) pontja összevetése alapján megállapította, hogy a tagállamoknak címzett Irányelv átültetése nem megfelelően történt meg, ugyanis a Pftv. 2. § 11. pontja az EK Rendelet 2. cikk 3. pontján keresztül gyártó alatt nem ugyanazt a személyi kört érti, mint az Irányelv 2.

cikk e) pontja. A felülvizsgálati bíróság az Európai Unió Bírósága irányadó gyakorlatára alapítottnan megállapította, hogy az Irányelv nem megfelelően került átültetésre, az Irányelv, mint jelen esetben kötelezően alkalmazandó uniós jogszabály és a Pftv., mint nemzeti jogszabály között kollízió jött létre. Az uniós jog elsőbbségének elvét alkalmazva az uniós jog a nemzeti bíróság előtt felhívható és ebben az esetben a nemzeti bíróság köteles döntését az uniós jogra alapítani. A Kúria a gyártói minőség megállapítása körében az Irányelvet tartotta alkalmazhatónak, döntését nem a Pftv. 2. § 11. pontjára, hanem az Irányelv 2. cikk e) pontjára alapította.

- [26] A felperes nem minősül a termék előállítójának vagy a termék újracsomagolását végző személynek, csakúgy, mint a termék Közösség területén székhellyel nem rendelkező előállítója képviselőjének, illetve a termék importőrének sem. A fentiek mellett a felperes ugyan az értékesítési láncban részt vevő más szereplő, de tevékenysége a termék biztonsági jellemzőit nem befolyásolja. A felperes ezért az Irányelv 2. cikk e) pontjában megjelölt egyik alpont szerint sem tekinthető a perbeli termékek gyártójának, ezzel szemben a 2. cikk f) pontjában definiált forgalmazóként határozható meg, mert olyan, az értékesítési láncban hivatásszerűen részt vevő szereplő, akinek tevékenysége a termék biztonsági jellemzőit nem befolyásolja.
- [27] A Pftv. 8. § (3) bekezdése kimondja, a gyártó köteles a terméken feltüntetni a nevét, kereskedelmi nevét vagy bejegyzett kereskedelmi védjegyet és a székhelyét. A 8. § (4) bekezdése értelmében amennyiben a termék mérete, kialakítása vagy egyéb sajátossága miatt az azonosító jelölés és a (3) bekezdésben meghatározott adatok nem tüntethetők fel magán a terméken, azokat jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában a termék csomagolásán vagy a termék kísérő dokumentációján kell megadni. A 13. § (2) bekezdése rögzíti, a forgalmazó a termék forgalmazása előtt köteles meggyőződni arról, hogy a terméken elhelyezték a jogszabály által előírt megfelelőségi jelölést és egyéb jelöléseket, mellékeltek hozzá a jogszabály által előírt megfelelőséget igazoló dokumentumot, és amennyiben általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó európai uniós jogi aktus vagy az Európai Unió egyes termékek forgalmazásának feltételeit harmonizáló kötelező jogi aktusa rendelkezéseinek átültetése céljából elfogadott jogszabály előírja, a használati és a kezelési útmutatót, valamint arról, hogy a gyártó és az importőr eleget tett a 8. § (2) és (3) bekezdésében és a 11. § (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek.
- [28] A felperes a korábban írtaknak megfelelően nem tekinthető az alperesi határozattal érintett termékek gyártójának, ezért – ellentétben a jogerős ítéletben írtakkal – saját nevének és székhelyének a termékeket kísérő dokumentumokon való feltüntetésével nem tett eleget a Pftv. 8. § (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak, így vele szemben jogszerűen került sor szankció alkalmazására a Pftv. 15. § (2) bekezdésére alapítottnan.

- [29] A Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a keresetet elutasította.

A döntés elvi tartalma

- [30] *A piacfelügyeleti szabályok szerint nem minősül gyártónak az a személy, aki (amely) nem felel meg a 2001/95/EK Irányelv 2. cikk e) pontja valamely alpontjában foglalt meghatározásnak.*

Záró rész

- [31] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Pp. 274. § (1) bekezdésére figyelemmel tárgyaláson kívül bírálta el.
- [32] A pervesztes felperes köteles az alperes részére a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [33] A feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket szintén a felperesnek kell megfizetnie a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére tekintettel.
- [34] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest , 2020. április 8.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
tisztviselő